

πῶς χαιδέτω τροφερά
τοῦ Σκουῆ τὰ μαρμπετόνια.

Π. —

Δὲν μὲ μέλει τί θὰ κἀνή
τῶν παιδῶν ἢ Βουλῆ,
μήτε γὰρ τὸν Ντεληγγάνη
δὲν σκουίζομαι ποῦδ
πῶς καὶ τί θὰ συζητήσῃ,
κ' ἂν σιγατοῦς θὰ καταρίσῃ,
μὰ καὶ στούλους Ἰαπώνων
πρὸς χαρὰν τῶν Μαιουδῶνων.

Δὲν μὲ μέλει τί φωνάζουν τόσοι ρήτορες σφαρτάδοι
κ' ἄλλο φέρον τραγικοί,
δὲν μὲ μέλει τὸ σκουτάδι,
δὲν μὲ μέλ' ἢ φυλακῆ.

Δὲν σκουίζομαι ποῦδ πίνει, δὲν κιντίζω ποῦδ κερνῆ,
δὲν μὲ μέλει γὰρ κανένα τοῦ Ρωμάλινου κοράκι,
δὲν μὲ μέλει γὰρ τοῦς Κρητας, ἂν ἐλήθων τὰ βουρά
κ' ἔκωσεν μ' ἑμὰς γυφιδῶν καὶ θεμοῦς τοῦ Θεοδωράκη.

Δὲν προσφέρω μὰ παντόρα σ' ἡς πατιόρις τὸν βαμὸν,
δὲν προσέχω σ' ἡς Βουλγάρους, μήτε καὶ σ' ἡς βουλενιάς,
διὰν ἐρχεται σ' ἡς νοῦν μου πῶς ὁ Βασιλεὺς ἡμῶν
Ναῦσαχος τῆς Γερμανίας ἐπιρῶχθῃ καὶ αὐτός.

Φ. — Τὸς ἄς γινῶν προσβιβασμοὶ καὶ τὰ γαλόνα πλάνα.

Π. — Τῆν εἰδος εἰς τὸ Στάδιον τῆν Ἀντιγόνην, βίβνα;

Μὲς σ' τοῦ Στυδίου τὰ μεγαλεῖα
τῆς Ἀντιγόνης διδασκαλεῖα.

Φ. — Τῆν εἰδα καὶ τῆν ἔκωσεν μὲ λέη μὲ λαχάρα;
ὄ σὺ κοινὸν ἀδιὰδελον, ὦ τῆς Ἰσμήνης νάρα,

ἄρ' οἶσθα σ' τοῦ πωλλέθρον τὸ παρακλασκῶν
πῶς ἤλθε καὶ Συνέδριον ἀρχαιολογιῶν,
κ' ἑμεῖς μ' αὐτὸ τὰ γάσασαι
καὶ τῆν Βουλῆ ἔειχάσαμε;

Κ' εἶπε πρὸς κατήν ἐφραδῆς
ἢ δόσμορος Ἰσμήνη:
σοφίας πλοῦτος ἀρειδῆς
σ' ὅτων φῶτων τὸ καμίνι,
σπουδῆ καὶ πάντων καὶ παῶν
καὶ ἔτα σύγκρισις γλωσσῶν,
κ' εἶδος ὁ νόσμος ἔκρχε σ' ἡς ἀρχαιολογίας,
κ' ὄσ' ἔξελίγεις ἐκλογῶν δὲν ἔκωσεν κατεῖς.

Κατὰ δ' ἔξεδραμον παντοῦ μὲ τοῦς ἀρχαιολογίους
καὶ συγκινήσεις ἔταθα σφοδρὰς κ' ἄλλεπαλλήλους,
μηδὲ παρῆσθη σ' ὅτων βραχμὸν τῆς σωτηρίου πάλης,
κ' ὄσ' ἡσ' ἐκλήθησαν τῆν ἐκλογῆν τῆς Πάλλης,
δὲν ἔκωσεν σ' ἡσ' ἔκωσεν
μήτε τὸν Μονουροῦσο.

Βρῆ τί μοῦ λές; ἀπήνησεν ἢ τλήμων Ἀντιγόνη,
ἄρ' οἶσθα πῶς βουλεύεται μεγάλα τὸ Κορδόνι,
καὶ πῶς ὁ Κρέων μελετᾷ τὰ καμ' οἰκονομίας,
ἔν κ' ἔξῃ παριστομῶνα γρημάτων ὁ Ταμίς;

Ἄρ' οἶσθα πῶς τὸν γέροντα τρομάζει τὸν ἀπιόνηον
τὸ πλεονάζον χρῆμα,
καὶ πῶς ἀνέφωσεν προχθὲς αὐτὸ τὸ διαβήτων
τῆς Ἀργυθέας τμήμα;

Κ' ἀπήνησεν σ' ἡν ἀδελφῆν ὀικονομικὸς κ' αἰμείως
τὸ τῆς Ἰσμήνης γέλιος:
Ἐμοὶ μὲν μῦθος ἀδελφῆ, μηδὲς ἔκωσ' ἔξ' ἔκωσεν
συνήλθε πάλιν ἢ Βουλῆ τοῦ γέροντος ἔκωσεν.

Ἄλλ' ὅμως, κάρ' ἀδελφός, ἔνα καί μόνον οἶδα
 πῶς τοῦτο τὸ Συνέδριον ἐσάλευσε τὴν βίδα
 καὶ τῶν κυρίων βουλευτῶν, κ' ἐπὶ πολλὰς ἡμέρας
 πρωτοφανῆς δόξάνια κατέειπε τοὺς πατέρας,
 καὶ μὲ τοὺς ξένους ἔχασκεν εἰς παλαιὰ μνημεῖα,
 κ' ἀκύρωτος, ὡς λέγεται, δὲν ἔγινε καμίμια.

Ἐν οἷδα πῶς οἱ εἰρηστές οἱ τοὺ Βουλευτηρίου
 δὲν ἄφησαν πανήγυριν αὐτοῦ τοῦ Συνεδρίου,
 κ' ἔγραψ' ἰσά σηματοικὰ
 τοῦ Παραλαμένου πρακτικὰ
 πῶς δλοὶ προσεκήλθησαν κ' ἀπὸ τὸν Καραπάτον
 καὶ περιδρομάσαν ἐκεῖ καὶ μὲ τὸ παραπάτον.

Ἀτὰ μὲ τόνον οἰγῆλόν

Ἐλάουν ἔξω τῶν πυλῶν,

ὁπῶταν δ' ἔρχοντο τὰ μάλιστα ποικιλῶν
 εἰς τὴν θυμέλην ἔφθασε χωρὸς ἔξ ἑπαλλήλων.

Καὶ τὸ ἔχειρονόρησε τὸ σύγχρονον βασιλείου,
 ὁ δὲ χωρὸς, ποῦ σκέπτεται πῶς θὰ τοῦ λείψ' ἡ σέγη,
 μὲ πόνον ἔχαιετῆσε τὸν διαφρηλῆτην ἦλλον,
 ποῦ τὸν Ρωμηῶν τὰς κεφαλὰς κατακορῶφως φέλεγει.

Κ' εἶπε περὶ τοῦ Κρέοντος μὲ τρεῖς στροφὰς ὠραίας
 πῶς ἔ' ἀποκόνη μελετῶν ἑπαλλήλων κρῆας,
 κατόπιν εἶπε τῶν ἑπτὰ
 τὸν πόλεμον ἐκείνον,
 καὶ πῶς θὰ τῶσπε τὰ λεπτὰ
 τὰ σμήνη τῶν κρηφῶν.

Κ' ἀπέμειναν ἐμβρόντητοι πολλοὶ τοῦ Συνεδρίου
 κ' ἕνας μεγάλος ἄγγελος τοῦ Χρηματιστηρίου
 μὲ δρόμον ἔφθασε ταχύν, ποὺ λῆς πῶς εἶχε νέφτι,
 καὶ γὰ τὸν Πολινεῖκην
 ἀνέφερε μὲ φρεκιαν,
 κ' εἶπε γὰ τὸ συνάλλαγμα πῶς ὄλο καὶ ἐξέπτεται.

Ὁδὸ μὴν προσῆλθε, Περικλή, κ' ὁ μάνης Τειρεσίας,
 κ' εἰσακοπήσας οἰωνοὺς καὶ σφάγια θυσίας,
 εἶπε πῶς σύννεφα πυκνὰ παρατηρεῖ στὸν Αἴμιον,
 κ' ἦλθε κατόπιν σοβαρὸς κ' ὁ νεανίας Δίμων,
 οὐκ ἠρητῆς δεινότητος εἰς ὀπλιμοὺς πολέμων.

Κ' ἄρχισε μὲ τὸν Κρέοντα συζήτησαν, ζευζέκη,
 ποῦ φαίνεται γὰ τὸν στρατὸ καλλίτερον τουφέκι,
 τὸ Μάνουζο, τὸ Μάνιχα, κ' καὶ τὰ δαδὸ συγγρόνος,
 κ' ἔφερε τὴν γνώμην του καθένος φραμαρῶτος.
 Μὰ τὸτ' ἐκράναξα κ' ἔγω : θαρρῶ, καλοὶ μου φίλοι,
 πῶς εἶναι προτιμότερον τὸ πάει κἀροφῆλλι.

Περὶ τῶν νέων ὀπλιμῶν καθεὶς ἐσυλλογίζετο
 κ' ὁ κόσμος εἰς τὸ Στάδιον ἀφώνως ἐφρογίζετο,
 κ' ἀπ' ὀλους ἔρχοντο ἄδρος
 ἀρχαϊκείατος ἰδρώς.

Καὶ τότε, φίλε Περικλή,
 ὅσῃν ὑστερη κερίδα
 τὸ φάντασμα τοῦ Σοφοκλή
 μοῦ φάνηκε πῶς εἶδα.

Ἦγνε καὶ στάθηκε ψηλὰ
 κ' ἄρχισε μόνος τὰ γελᾶ,
 καὶ κόσμον ἐκαμάρωσε
 ποῖδ ποιητῶν,
 καὶ καταμαξιλάρωσε
 καπέλα γυναικῶν.

Π. — Γὰ τοῦτο πέραν σήμερα κ' ἔγω, βρῆ φραμαρῶτον,
 δαδὸ μαξιλάρως καναπέ καὶ οὐ μαξιλάρῶτον.

Τὰ νέα Βάγια κ' ἡ Βουλὴ κ' ὁ Αἰζάρος τοῦ Φαδοῦλᾶ.

Ἐρδε Αἰζάρος περδὲ,
 φεύγον τὸν ἐχθρῶν δαδαί.

Βάγια βάγια τὸν βαγῶν... κάθῃ πόθος ἐπιληρώθη
 κ' ἡ τῆς Σάμης ἐκλογὴ οὐ δαδὸ τμήματ' ἀκυρώθη,
 κ' ἔκταναν ἀρχὴ καλὴ μὲ κομπόσας μαγκουραῖς
 κ' εἶπαν πῶς ὀλίγον δεῖν ἔ' ἀκουσθῶν καὶ κομπουραῖς.

Ἐν δνόματι τοῦ νόμον παῖναι μέσα κ' ἡ φροῦρὰ
 μὲ τὴν λόγην τῆς ἐφ' ὀπλου γὰ ἔ' ἀρχιστὴν τὰ παρὰ.
 Τέτοιαις φράσαις σὸν κ' ἐκείνας, ὅπου πῆρταν σὸν βροχῆ,
 τέτοια μαγκουρῶδον μῆτρα
 δὲν τὴν ἀκουσ' ἔως τῶρα
 τῶν Ρωμηῶν τὸν Παραλαμένο καὶ κανεῖς θεομῶς μὲ χί.

Ἦ Κορδόνι, μὲ τὸν γέρο
 τοῦ Κομβέρον βαμβαλέρο,
 βγάεις τὸν Καρβαλεράτο, Κεφαλλῆνα ζῆλευτὸν
 μεταξὺ τῶν βουλευτῶν,
 βγάεις κ' ἄδρα τιμημένον ὄπως τὸν Ποταμίανο
 γὰ μὲ ἄναγκῆς πάλι νέους ἕμουνος τὰ σοῦ κῖνω.

Ἐρδε, κόμμα θεσομφάγο,
 ποῦ σὲ λένε κ' ἔδινω,
 κ' ἔχεις τὸν παπποῦ τὸν μάγο,
 στύλο Συναγματικῶ.

Ἐρδε Αἰζάρος ἐανά,
 καὶ τοῖσιτες παιδῖνα
 ὅτῳ παπποῦ τὸν Κορδονᾶ,
 ποῦναι γ' ἀκυρώσεις μάνια.

Ἐρδε σῶφρος, Κορδονίδη,
 τὴ Βουλῆ μὲ νέα κλήν...
 κ' ὁ Βουδοῦρης τὸν Μπουφίδη
 καργιέλον τὸν λείν.

Ἦ ποτίσμε, ἢ σκαλίσμε,
 καὶ τὸ γέρο Ντεληγᾶνην
 μήτε προῦπολογίσμε,
 μήτε τίποτα δὲν φρεζᾶνε,
 μόνο μ' ἐπιλογαῖς κωρόνει
 καὶ τὴν Σάμην ἀκυρώσει
 γὰ τὰ φρέη τὸν Βρυῶνη.

Βάγια τῶν βαγῶν πατὸ
 καὶ τὸν Αἰζάρο κρατῶ.
 Ἦλθε πάλ' ἡ κομπουβάγια,
 πάρτε, διαβόλοι, βάγια.

Καὶ κατὰ πόδας ποικιλίας,
 μ' ἄλλους λόγους ἀγγελαῖς.

Σίγμα Βλαστοῦ τὸ Σύμμικτα, σπουδαῖον λογογράφου,
 βιβλίον πρὸς Ὀφελείαν τοῦ Παναγιῶν Τύπου.
 Εἰς πᾶσαν Ἀλεξάνδρειαν καὶ Κάϊρον πωλεῖται,
 ἀλλὰ κ' ἔδω' στὴν Τραπεζᾶν τῶν Ἀθηρῶν, πολιτῶν.

Λόγος Διονυσίου, Δεσπότου τῆς Ρεθύμνης,
 ποιμῆντος ἀξίως τὰ πρόβατα τῆς πολιτείας,
 ἀπαγγελθεὶς μὲ τῶνον πῆρον πρὸς Παραϊώτας
 κ' ἄλλους ἐπισκοφθέντας τὴν Κρήτην πατριώτας.

Ἄποψ' στῆς Φῶν-Δόντην νεὸ κονταῖετο πρῶτης
 καὶ τῶν Μουσῶν ἔς ἀπέθῃ καθένος διασώτης.